

af hans Artikler kostede Bladet en Snes gamle Abonnenter. Heller ikke Møderne gav ham synderlig Indtægt trods de mange Mennesker, fordi Adgangsprisen var sat for lav. Værten i Elysium havde desuden sendt ham en ublu Regning for Belysning og Ekstrakontrol, og da han nægtede at betale den, havde Manden beslaglagt Entre-Indtægten for de senere Møder. Han havde nu maattet skaffe sig et andet Lokale, og det var kommet til Proces.

»Sælg kun Kjolen!« havde han svaret. Men i Nat havde han i Drømme set den igen og sig selv i den. Han stod foran Alteret i sin gamle Kirke, hørte igen Menighedssangen tone mildt under de hvide Hvælvinger til Lærer Jensens Orgelspil. Da han vaagnede, mærkede han, at hans Kinder var vaade. Han var bleven vækket af sin egen Hulken.

DA Mads Vestrup kom ind i den store Fællesstue, hvor Susse Frederiksen laa, modtog hun ham med et halvt forlegent, halvt ærgerligt Øjekast. Ved Siden af hendes Seng sad der til hans Forbavselse to leende Herrer. Det var to Journalister. Den ene genkendte han; det var A B D Carlsen fra »Femte Juni«.

Han tænkte paa at gaa sin Vej igen; men Hr. Carlsen havde faaet Øje paa ham og kom hen og hilste.